

»Le noter,« je rekel, »tukaj ni burje.«
Stisnili so se v kotic in se pomenili o svetu. Človek pod skalo je bil podobar in je upal, da bi v dolini postavil križ s trpečim Bogom.

»Ne vem,« je skomizgnil Gospod.

Podobar je rekel, da ga bo.

Prenočili so pod skalo, drugo jutro je pa šel podobar v dolino. Od človeka do človeka je hodil, nazadnje so se omehčali in so naročili križ.

»No, vidiš,« je rekel Peter.

»Ne vem,« je skomizgnil Gospod.

Čez leto dni sta spet hodila po dolini.

»Glej, križ!« ga je opomnil svetnik. »Mešetarji so ga naredili.«

»Podobar ga je,« se je nasmehnil Kristus.

Pa sta izvedela, da ga je res. Ko ga je naredil, ga niso hoteli plačati. Podobar se je nekaj časa prerekal, nato se je spravil nad božji obraz, nekaj rezljal, potem je šel in ga ni nihče več videl.

Sredi polja je pa ostal križ z jokajočim Kristusom. Kadar gre kak mešetar mimo, umolkne že nekje daleč, s povešeno in odkrito glavo se plazi na drugi strani ceste, kakor da ga je neskončno sram...

Emanuel Kolman

Angel varuh

*Pošlje noč ti sladke sanje,
v njih boš spet, otrok, z menoj —
Ti ne veš, kako te ljubi
dobri, lepi angel tvoj!*

*Kot med lilijami cvete
tvoja duša, kadar spiš,
ostaja ti na ustnih zarja,
kot da gledaš v paradiž ...*